

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Basilicae S. Mariae. Maioris De. Vrbe A. Liberio. Papa. I.
Vsque Ad. Pavlvn. V. Pont. Max Descriptio. Et. Delineatio**

Angelis, Paolo de

Roma, 1621

Cap. IV. Qua ratione sancti Hieronymi corpus ex Bethlehem in hanc
Basilicam fuerit deductum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13873

Q V A R A T I O N E
SANCTI HIERONYMI CORPVS

Ex Bethlehem in hanc Basilicam fuerit deductum.

Cap. IV.

DE O presentem sermonem instituiamus, ne aliqui audeant corporis S. Hieronymi, historiam velut inanem contemnerent: ob quam rem satis conferre censemus, si ea designentur, quae in libro antiquissimo Archiuui S. Mariae Maioris manuscripto sunt notata; quod etiam in alio libro legitur in S. Petri apud Vaticanum Archiuui asseruato. sic enim habetur: *Qualiter corpus Beati Hieronymi egregij Doctoris delatum est Romam, & in Basilica Beatae Virginis Mariae ante Praesepe deuotissime fuit collocatum. Inter laudabiles praerogatiuas, quas reuerende, & Almae Vrbi diuina clementia contulit abunde, corpora praecipuorum Apostolorum, scilicet Petri, & Pauli, Philippi, & Iacobi, Bartholomaei, atque Matthiae, nec non preciosorum Martyrum, Confessorum, Virginum ad tuitionem firmissimam, & gloriam perpetuam possidendam sibi praebuit exultanter, quorum potentissimis suffragijs temporaliter magnificata eniteant, & ab aeterna iucunditate in caelestibus perenniter gloriosae resplendant. Inter quos Beatus Hieronymus Doctor egregius locum magnificum in praesentata Vrbe, apud Basilicam perpetuae Virginis Mariae, quae ponitur ad Praesepe, meruit obtinere, ut in ipsius regali domo decentius quiesceret, quam in vita magnificis, & deuotissimis laudibus studuit excellentius commedare fideliter. Qualiter itaque corpus eiusdem mirabilis Doctoris in Bethlehem, ubi sepultum fuerat, ad praesentam gloriose Virginis aulam, Romae delatum fuerit; sicut a sanctis, & honestis Episcopis, & ab antiquioribus Presbyteris, & Sacerdotibus Dominum timentibus assertione veridica percepimus, ad laudem ipsius Beatissima, breui quidem sermone cum dilectione legentibus referamus. Igitur postquam Ciuitas illa sancta Hierusalem propter peccata mortalium, sanctissimis cunctis mansit orbata reliquijs, solo venerandi Doctoris corpore in sancta Maria de Bethlehem secretius tunc, & absque decenti honore manente, volens ad magnificam Urbem,*

A unde prius Cardinalis recesserat, suum corpus sanctissimum reportari, & in praedicta Domo Genitricis altissimi venerabiliter collocari; apparuit cuidam sanctissimo Monacho in partibus Ultramarinis manenti, cui placido, ac dulci oraculo inquit. *Frater amande, & in caelesti gloria mecum locande scias me & in auxilio Reginae caelestis a Deo impetrasse, ut corpus meum tuis laudibus, & expensis debeas extumulare, & Romam quanto citius integraliter, & deuote portare: & ante ianuam illius Beatissima cripta, quae Praesepe Domini appellatur, in tumulo humili satagas collocare; ut corpus meum in sancta illa Basilica dulcissime Regina adhaereat, quam viuens ab infantia mea dilexi, in iuuentute quesiui, & in senectute totis viribus licet insufficiens, predicauit; & usque ad finem meum pijs, & sanctis scripturarum testimonijs collaudauit. Cumque ille homo sanctus talia a Sancto Hieronymo in uisione, terna uisitatione audiuisset, surrexit prope, & ad locum accessit, & caute duobus socijs comitantibus beatissimum corpus substulit, mirae odoris fragrantia ibidem exuberante, oculis ad propria redijt, & ne scandalum in locis illis excresceret, secretum tenuit, donec ad Urbem, sicut poposcerat Sanctus ueniret deuotus. Et quoniam iam deuotus Monachus Christi fidelissimus a Sancto Hieronymo intellexerat, ut in talibus populares uitaret auras obsequijs, ne a Curia minorationem suarum reliquiarum aliquid pateretur, ad Basilicam saepe dictam cum duobus illis socijs clanculo de nocte ueniens solis Canonicis ipsius Aula assistentibus, & tam corde, quam mente, submissa uoce laudes Domino, & Beatae Virgini deuotissimas referentibus, inter columnas Basilicae, & ianuam Praesepe plena mentis uigilantia sepeliuit. In quo sepulturae officio nominati quidem Canonici cum Monacho, & socijs suis duobus inenarrabilem odoris suauitatem senserunt, & claritatem immensam, quam in eadem Basilica nunquam uiderant, Beati oculis conspexerunt . . . namq[ue] sepulturae doctissimi laudatoris, & deuotissimi Hieronymi, luna lucidior, & sole splendidior omnibus odorantis suauior rosis, & conuallium mysticis uallata pretiosis lilijs splendidissima Virgo Maria, quae cuncta praemissa ad honorem sui fidelissimi, & ad possidendam ineffabilem, quam ipse meruerat gloriam sempiternam, dulcissima Domina monstrauit, ipsa per Salomonem de semetipsa suaue testimonium perhibente. Qui elucidant me, uitam eternam possidebunt. Gaude itaque Doctor beate, gaude*

B *in tumulo humili satagas collocare; ut corpus meum in sancta illa Basilica dulcissime Regina adhaereat, quam viuens ab infantia mea dilexi, in iuuentute quesiui, & in senectute totis viribus licet insufficiens, predicauit; & usque ad finem meum pijs, & sanctis scripturarum testimonijs collaudauit. Cumque ille homo sanctus talia a Sancto Hieronymo in uisione, terna uisitatione audiuisset, surrexit prope, & ad locum accessit, & caute duobus socijs comitantibus beatissimum corpus substulit, mirae odoris fragrantia ibidem exuberante, oculis ad propria redijt, & ne scandalum in locis illis excresceret, secretum tenuit, donec ad Urbem, sicut poposcerat Sanctus ueniret deuotus. Et quoniam iam deuotus Monachus Christi fidelissimus a Sancto Hieronymo intellexerat, ut in talibus populares uitaret auras obsequijs, ne a Curia minorationem suarum reliquiarum aliquid pateretur, ad Basilicam saepe dictam cum duobus illis socijs clanculo de nocte ueniens solis Canonicis ipsius Aula assistentibus, & tam corde, quam mente, submissa uoce laudes Domino, & Beatae Virgini deuotissimas referentibus, inter columnas Basilicae, & ianuam Praesepe plena mentis uigilantia sepeliuit. In quo sepulturae officio nominati quidem Canonici cum Monacho, & socijs suis duobus inenarrabilem odoris suauitatem senserunt, & claritatem immensam, quam in eadem Basilica nunquam uiderant, Beati oculis conspexerunt . . . namq[ue] sepulturae doctissimi laudatoris, & deuotissimi Hieronymi, luna lucidior, & sole splendidior omnibus odorantis suauior rosis, & conuallium mysticis uallata pretiosis lilijs splendidissima Virgo Maria, quae cuncta praemissa ad honorem sui fidelissimi, & ad possidendam ineffabilem, quam ipse meruerat gloriam sempiternam, dulcissima Domina monstrauit, ipsa per Salomonem de semetipsa suaue testimonium perhibente. Qui elucidant me, uitam eternam possidebunt. Gaude itaque Doctor beate, gaude*

C *in tumulo humili satagas collocare; ut corpus meum in sancta illa Basilica dulcissime Regina adhaereat, quam viuens ab infantia mea dilexi, in iuuentute quesiui, & in senectute totis viribus licet insufficiens, predicauit; & usque ad finem meum pijs, & sanctis scripturarum testimonijs collaudauit. Cumque ille homo sanctus talia a Sancto Hieronymo in uisione, terna uisitatione audiuisset, surrexit prope, & ad locum accessit, & caute duobus socijs comitantibus beatissimum corpus substulit, mirae odoris fragrantia ibidem exuberante, oculis ad propria redijt, & ne scandalum in locis illis excresceret, secretum tenuit, donec ad Urbem, sicut poposcerat Sanctus ueniret deuotus. Et quoniam iam deuotus Monachus Christi fidelissimus a Sancto Hieronymo intellexerat, ut in talibus populares uitaret auras obsequijs, ne a Curia minorationem suarum reliquiarum aliquid pateretur, ad Basilicam saepe dictam cum duobus illis socijs clanculo de nocte ueniens solis Canonicis ipsius Aula assistentibus, & tam corde, quam mente, submissa uoce laudes Domino, & Beatae Virgini deuotissimas referentibus, inter columnas Basilicae, & ianuam Praesepe plena mentis uigilantia sepeliuit. In quo sepulturae officio nominati quidem Canonici cum Monacho, & socijs suis duobus inenarrabilem odoris suauitatem senserunt, & claritatem immensam, quam in eadem Basilica nunquam uiderant, Beati oculis conspexerunt . . . namq[ue] sepulturae doctissimi laudatoris, & deuotissimi Hieronymi, luna lucidior, & sole splendidior omnibus odorantis suauior rosis, & conuallium mysticis uallata pretiosis lilijs splendidissima Virgo Maria, quae cuncta praemissa ad honorem sui fidelissimi, & ad possidendam ineffabilem, quam ipse meruerat gloriam sempiternam, dulcissima Domina monstrauit, ipsa per Salomonem de semetipsa suaue testimonium perhibente. Qui elucidant me, uitam eternam possidebunt. Gaude itaque Doctor beate, gaude*

D *in tumulo humili satagas collocare; ut corpus meum in sancta illa Basilica dulcissime Regina adhaereat, quam viuens ab infantia mea dilexi, in iuuentute quesiui, & in senectute totis viribus licet insufficiens, predicauit; & usque ad finem meum pijs, & sanctis scripturarum testimonijs collaudauit. Cumque ille homo sanctus talia a Sancto Hieronymo in uisione, terna uisitatione audiuisset, surrexit prope, & ad locum accessit, & caute duobus socijs comitantibus beatissimum corpus substulit, mirae odoris fragrantia ibidem exuberante, oculis ad propria redijt, & ne scandalum in locis illis excresceret, secretum tenuit, donec ad Urbem, sicut poposcerat Sanctus ueniret deuotus. Et quoniam iam deuotus Monachus Christi fidelissimus a Sancto Hieronymo intellexerat, ut in talibus populares uitaret auras obsequijs, ne a Curia minorationem suarum reliquiarum aliquid pateretur, ad Basilicam saepe dictam cum duobus illis socijs clanculo de nocte ueniens solis Canonicis ipsius Aula assistentibus, & tam corde, quam mente, submissa uoce laudes Domino, & Beatae Virgini deuotissimas referentibus, inter columnas Basilicae, & ianuam Praesepe plena mentis uigilantia sepeliuit. In quo sepulturae officio nominati quidem Canonici cum Monacho, & socijs suis duobus inenarrabilem odoris suauitatem senserunt, & claritatem immensam, quam in eadem Basilica nunquam uiderant, Beati oculis conspexerunt . . . namq[ue] sepulturae doctissimi laudatoris, & deuotissimi Hieronymi, luna lucidior, & sole splendidior omnibus odorantis suauior rosis, & conuallium mysticis uallata pretiosis lilijs splendidissima Virgo Maria, quae cuncta praemissa ad honorem sui fidelissimi, & ad possidendam ineffabilem, quam ipse meruerat gloriam sempiternam, dulcissima Domina monstrauit, ipsa per Salomonem de semetipsa suaue testimonium perhibente. Qui elucidant me, uitam eternam possidebunt. Gaude itaque Doctor beate, gaude*

E *in tumulo humili satagas collocare; ut corpus meum in sancta illa Basilica dulcissime Regina adhaereat, quam viuens ab infantia mea dilexi, in iuuentute quesiui, & in senectute totis viribus licet insufficiens, predicauit; & usque ad finem meum pijs, & sanctis scripturarum testimonijs collaudauit. Cumque ille homo sanctus talia a Sancto Hieronymo in uisione, terna uisitatione audiuisset, surrexit prope, & ad locum accessit, & caute duobus socijs comitantibus beatissimum corpus substulit, mirae odoris fragrantia ibidem exuberante, oculis ad propria redijt, & ne scandalum in locis illis excresceret, secretum tenuit, donec ad Urbem, sicut poposcerat Sanctus ueniret deuotus. Et quoniam iam deuotus Monachus Christi fidelissimus a Sancto Hieronymo intellexerat, ut in talibus populares uitaret auras obsequijs, ne a Curia minorationem suarum reliquiarum aliquid pateretur, ad Basilicam saepe dictam cum duobus illis socijs clanculo de nocte ueniens solis Canonicis ipsius Aula assistentibus, & tam corde, quam mente, submissa uoce laudes Domino, & Beatae Virgini deuotissimas referentibus, inter columnas Basilicae, & ianuam Praesepe plena mentis uigilantia sepeliuit. In quo sepulturae officio nominati quidem Canonici cum Monacho, & socijs suis duobus inenarrabilem odoris suauitatem senserunt, & claritatem immensam, quam in eadem Basilica nunquam uiderant, Beati oculis conspexerunt . . . namq[ue] sepulturae doctissimi laudatoris, & deuotissimi Hieronymi, luna lucidior, & sole splendidior omnibus odorantis suauior rosis, & conuallium mysticis uallata pretiosis lilijs splendidissima Virgo Maria, quae cuncta praemissa ad honorem sui fidelissimi, & ad possidendam ineffabilem, quam ipse meruerat gloriam sempiternam, dulcissima Domina monstrauit, ipsa per Salomonem de semetipsa suaue testimonium perhibente. Qui elucidant me, uitam eternam possidebunt. Gaude itaque Doctor beate, gaude*

Beatum H. Hieronymi corpus & in Urbem translatum & hic repositum hic.

Eccell. 24.

K 3 & exul-

Et exulta Iesu Christi amice, in charitate vera fundate, quod illa dulcissima Cali, Et mundi Regina, quam uiuens in seculo immensis laudibus, Et pretiosis predicationibus elucidasti, te in tuo aduentu mirabiliter honorauit, coram Iudice nostro superno equanimiter magnificauit, Et in caelesti Palatio cum Angelis, Et Archangelis perenniter coronauit, atque in hac sua regali, Et aula speciosa locum idoneum tandem tibi honorabiliter preparauit. Postquam etiam te consequenter venerande, Et beatissime Christi Sacerdos nos tante, Et gloriosa Virginis, Et tuae sanctitatis, licet indigne, tamen assidue, Et deuotissime laudatores, quatenus sic nos tuum sanctissimum corpus assiduis laudibus magnificamus in terris, sic tuis pijs, Et assiduis precibus Saluatori nostro nos peccatores efficaciter recommenda in caelis. Ipso concedente, qui est super omnia Deus bonus in secula seculorum. Amen.

Eadem translationis huius Pij ij. Sixti. Pont. aliorumque testimonij comprobatur.

Ad huius Historiae confirmationem multa alia ex vetustissimis, authenticisque manuscriptis eruta adduci possent; sed solum, quae Pius Secundus summus Pontifex in duabus suis Bullis ait, tangemus his verbis: Pius Episc. seruus seruorum Dei. Vniuersis Christi fidelibus praesentes inspecturis salutem, Et Apostol. benedictionem. Parua admodum, atque imbecilla sunt merita fragilitatis humane, nisi Sanctorum, atque electorum Christi precibus, ac patrocinij adiuuentur. Veneranda igitur sunt Altaria, sacella, monumenta, Templaque illorum pia oratione fidelium, quo faciliores ad impetrandam nobis veniam reddantur. Cupientes autem summopere Diui Hieronymi, vniuersalis Ecclesiae Doctoris praecipui Aram, ubi corpus eius gloriosissimum in Beatae Mariae Maioris Urbis Romae Basilica, diuino aeternae uisus miraculo edificata, requiescit, congruis honoribus frequentari, omnipotentis Dei misericordia freti, Et Beatorum Apostolorum Petri, Et Pauli auctoritate, omnibus uere penitentibus, Et confessis, qui in translationis festiuitate eiusdem sancti, septimo Idus Maij a primis Vesperis, usque ad secundas, pijs oblationibus, suffragijs, Et orationibus aram illam uisitauerint, singulis quibusque annis plenariam omnium peccatorum suorum remissionem Apostolica auctoritate, praesentium tenore misericorditer concedimus, Et largimur perpetuo duraturam. Datum Romae apud sanctam Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicae 1458. duodecimo Kalendas Februarij, Pontificatus nostri anno primo.

Pius Episcopus seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Multas Sanctorum

A celebritates extra natalitios dies sancta Romana Ecclesia colendas instituit, ut eorum memoriam, vel tempore opportuniore, vel ueneratione ampliore recoleret. Qua nos etiam occasione permoti solemnitatem translationis Beatissimi Hieronymi Sacerdotis, Doctorisq; praecipui, quae olim septimo Idus Maij seruabatur, in uigiliam Ascensionis Dominicae, qua maior populorum frequentia ad Sanctorum sacra ex finitimis Urbis locis confluere dignoscitur, agendam celebrandam Apostolica auctoritate statuimus: B atque ut ipsius gloriosi Doctoris ara in Beatae Mariae Maioris Urbis Romae Basilica constituta, apud quam, ut sacrae dormitionis hora eadem qua floruit carne quiescit, illa die fructuosus, Et deuotius honoretur, plenariam remissionem pridem a nobis concessam ad eandem uigiliam transferetes, omnibus uere confitentibus, Et confessis, qui a primis Vesperis diei praecedentis, usque ad occasum solis eiusdem uigiliae aram ipsam uisitauerint, Et pijs elemosynas, oblationesque porrexerint, singulis quibusque annis plenariam remissionem peccatorum suorum, perpetuo duraturam misericorditer elargimur. Datum Romae apud sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae 1464. Kalendis Iunij, Pontificatus nostri, anno sexto. Hoc etiam Sixtus Quartus in quadam sua Bulla confirmat his verbis: Sixtus Quartus seruus seruorum Dei, Et c. Boni nobis inter caetera animabus nostris salutaria Sanctorum merita proposita sunt in his diabolicis contagijs expediti, omnipotenti Deo acceptiores, gratioresque reddamur. Hoc itaq; feliciter. Pius Papa Secundus praedecessor noster considerans, ut diligentiores, auidiosq; ad suffragia Sanctorum expetenda, impetrandaq; nos faceret, Omnibus uere penitentibus, Et confessis, qui a Beatissimi Hieronymi, in Basilica B. Mariae Maioris de Vrbe, diuino aeternae uisus miraculo edificata fundatam, apud quam eius sacrum corpus noscitur esse reconditum, indubitanter Et c. Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae 1472. quarto nonas Maij, Pontificatus nostri, anno primo. Nec praeter rem duxi ad confirmationem illa afferre, quae in Romano Martyrologio leguntur die 30. Septembris. ex quo splendet gloriosum Hieronymum in hac Basilica requiescere. Sic enim adest: In Bethlehem Iudae depositio sancti Hieronymi Presbyteri, Et Ecclesiae Doctoris, qui omnium studia literarum adeptus ac probatorum Monachorum imitator factus, multa haeresum monstra gladio doctrine suae confodit. Demum cum ad decrepitam usque uixisset aetatem, in pace quieuit, sepultusq; est ad Pra-

ad Præsepe Domini, cuius corpus postea Romam A
delatum in Basilica sanctæ Mariæ Maioris dig-
no honore seruatur. Quæ historia adeo vera,
existit, vt integra volumina reperiantur, quæ
id accuratè pertractant. & si tēpus pro huius
confirmatione ponere vellemus, nec non
etiam testimonia, sic liber excreset, vt tæ-
dium Lectori afferret. Vt tamen non solum
huic tractationi terminus, sed etiā aliter sen-
tientibus imponatur, nonnulla ex Romano
Breuiario proferemus. Qui ad summam sene-
ctutem perueniens, sanctitate, & doctrina il-
lustris, Honorio Imperatore migravit in Cælum.
Cuius corpus ad Bethleem sepulchrum, postea Ro-
mam in Basilica sanctæ Mariæ ad Præsepe
translatum est, &c.

Et in manuscriptis, cuius inscriptio est
Passio Sanctorum Martyrum, in fine habe-
ret, Liberium Papam, dum hanc consecra-
ret Ecclesiam, simul plurimis reliquijs or-
nasse cum maius Altare, tum quoque sanctif-
simi Præsepis: ita enim legitur. Quam præ-
fatam Basilicam idem Pontifex in honorem Dei, C
& B. Mariæ Virginis consecrauit. In qua qui-
dem sibi Præsepe Domini, Cunabula, fenum, &
pannos Domini nostri Redemptoris in eiusdem
Præsepis Altari miro ordine reuerenter cum mul-
tis alijs Apostolorum, Martyrum, Confessorum,
atque Virginum reliquijs, quorum nomina su-
peruacaneum est nominare, collocauit. In maiori
siquidem Altari de lacte eiusdem gloriose Vir-
ginis, de capillis ipsius, & canipium sui sacra-
tissimi capitis, unā cum vestimento sanctif-
simi corporis deuotissimè recōdidit: ante quod
quidem Altare sub lapide porphyreo Beati Matthæi
corpus requiescit, & eius caput exterius à Cano-
nicis ipsius Basilicæ conseruatur.

Hic à difficultate abstinemus à multis
agitata, scilicet num hic sanctus, Presbyter
Cardinalis Romanæ Ecclesiæ fuerit. sed veri-
tatem suis locis conseruantes, tantum ad-
demus, quod in Archiuo adest, hoc pacto:
Extat pictura antiquissima musua, in qua in-
spicitur imago sancti Hieronymi docentis

Paulam, & Eustochium cum mi-
tra, quæ est insigne Cardina-
latus, ac certum testi-
monium, ces-
sante in
eo
Episcopali di-
gnitate.

*

DE PRAESTANTIA,
ET NOBILITATE

Basilicæ Sanctæ Mariæ
Maioris.

Caput V.

T huius Ecclesiæ excellentia
apparet, est necessarium
antea ostēdere Romæ quin-
que Patriarchales Basilicas
inueniri, inter quas, sancto
Ioanne excepto, hæc primum locum obti-
net; nec quidem tantum Romæ, sed etiam
in Christiano orbe vniuerso. Prima Patriar-
chalis occurrit Sancti Ioannis Laterani, olim
Saluator appellata; postea Sanctæ Mariæ
Maioris, vel certè ad Præsepe. Tertia San-
cti Petri in Vaticano. Quarta Sancti Pauli
in via Ostiensis. Quinta sancti Laurentij mar-
tyris, in via Tiburtina. Et sanè quod hæc
secundam sedem inter omnes possideat, li-
cet ex Baronio cognoscere, & etiam alijs.
Sic enim scribit. Sunt in Ecclesia Romana,
(Romæ scilicet) quinque Ecclesiæ Patriarcha-
les. Prima est Ecclesia Lateranensis, quæ Con-
stantiniana, & Basilica Saluatoris diuerso no-
mine nuncupatur. Quæ habet septem Episco-
pos Cardinales, Collaterales Episcopos nomina-
tos, siue hebdomadarios, qui singula hebdoma-
da Cappelle Pontificiæ seruitio adstant. Erant
que hi, Episcopus Ostiensis, Portuensis, &
sanctæ Rufinæ, vel Syluæ candidæ: Episco-
pus Albanensis, Sabinensis, Tusculanus, &
Prænestinus.

Alia Patriarchalis est sancta Maria Ma-
ior dicta, in qua habentur septem Cardinales
Presbyteri, scilicet Cardinalis sanctorum Apo-
stolorum Philippi, & Iacobi, sancti Cyriaci in
Thermis, sancti Eusebij, sanctæ Pudentianæ,
sancti Vitalis, sanctorum Petri, & Marcelli-
ni, & sancti Clementis.

Alia Patriarchalis Ecclesia sancti Petri,
in qua item septem sunt Presbyteri Cardinales,
scilicet, sanctæ Mariæ Transiberim, sancti
Chrysogoni, sanctæ Cecilie, sanctæ Anastasie,
sancti Laurentij in Damaso, sancti Mar-
ci, sanctorum Martini, & Syluestri.

Alia Ecclesia Patriarchalis est Basilica san-
cti Pauli, in qua sunt Cardinales septem, San-
ctæ Sabine, sanctæ Priscæ, sanctæ Balbinæ,
sanctorum Nerei, & Archilei, sancti Sixti,
sancti Marcelli, & sanctæ Susanne.

Quinta

Honoph. Pann.
in tract. de sept.
Eccles.
Romæ quinque
Ecclesiæ patriar-
chales.
Baron. rom. 1.1.
ad ann. 1057.

Inter Eccles. pa-
triarch. Eccles. S.
Mariæ Maioris
primas tenet
post Lateranen.
I. aron. ubi sup.
Ex scripto anti-
quo ex Vaticano
Codice sanctorū
rituum Romana
Ecclesia.

Honoph. de sept.
Eccles. Bar. ubi
supra ex multo-
rum Bibliotheca
Vaticana manu
scriptis testimo-
nijs.
Vide etiam de
veritate huius
historia Ptolom.
de Luc. & Mar-
tinum Panu-
tiantium.

Liber. passionum
ss. Mart. apud
Monasterium S.
Ceciliæ in Trāst-
uerim.

De hac historia
videt Ciacc. in
Vita S. Damasi.
Forit de S. Hiero-
nymus Presb.
Cardinalis.